

РЕШЕНИЕ

№ 812

гр. София, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 14.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **10525** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е във връзка с подадена жалба от М. А. П. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адвокат С. С. срещу Заповед № 1769/13.10.2023г., издадена от Директор на Агенция „Митници“.

С оспорената заповед, на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание 107, ал.1, т. 3 от ЗДСл е прекратено служебното й правоотношение в Териториална дирекция на Агенция „Митници“, ТД Митница Б. на държавен служител.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби, а така също и при несъответствие с целта на закона. Посочва, че от административният акт не става ясно, по какъв начин не спазването на задължението митническият служител да се легитимира със служебната си карта единствено при изпълнение на служебните си задължения, води до дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 1, т. 1 и т. 5 от ЗДСл и как това обстоятелство налага да се наложи най – тежкото такова. Счита, че в нарушение на чл.91, ал.1 ЗДСл, ДНО не е направил преценка на тежестта на нарушението при определяне на наказанието. Иска се от съда да отмени заповедта. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез представител по пълномощие поддържа жалбата и иска заповедта да бъде отменена. Депозира писмени бележки.

Ответникът - директор на Агенция „Митници“, чрез представител по пълномощие оспорва жалбата и иска същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Депозира писмени бележки.

От фактическа страна.

По делото не е спорно и се установява от приетата като доказателство административна/дисциплинарна преписка, че към момента на издаване на оспорената заповед жалбоподателката е заемала длъжност „старши инспектор“ в Териториална дирекция на Агенция „Митници“, ТД Митница Б., с ранг II младши въз основа на заповед за изменение на служебно правоотношение № 1973/04.11.2022 г. на директор на Агенция „Митници“ (л. 16).

Дисциплинарното производство по издаване на оспорената заповед е образувано във връзка с писмо, рег. № 32-534277/29.08.2023 г. от И. Д. - за директор на ТД Митница Б., съгласно Заповед № 0-3065/18.08.2023 г. на директора на Агенция „Митници“, от Инспектората в Агенция „Митници“ за извършена проверка, относно предоставена информация, че на 29.08.2023 г., около 00:30 часа, на Митнически пункт (МП) Капитан А. е открито лице от женски пол, гражданка на Л., укрито в автомобил, марка „Мазда“, с рег. [рег.номер на МПС], управляван от митническият служител М. А. П. - старши инспектор в ТД на Агенция „Митници“, ТД Митница Б., с място на изпълнение на служебните задължения МП Капитан А., Звено I. Лицата са задържани със заповеди за полицейско задържане и са приведени в помещение за настаняване на задържани лица (ПНЗЛ) на Гранично полицейско управление (ГПУ) - С..

Съгласно утвърден от директора на ТД Митница Б. планов график на работа на МП Капитан А., за периода от 20:00 часа на 28.08.2023 г. до 08:00 часа на 29.08.2023 г., са били дежурни служителите от II-ро Звено на МП Капитан А.. Съгласно разпределение на служителите по работни места за това дежурство и видно от вписванията в Рапортната книга на МП Капитан А., Т. Д. И. е бил определен за отговорник на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси“, а В. С. К. е изпълнявал служебните си задължения на III-та бариера на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси“.

От справка в АИС „Граничен контрол“ - МВР било установено, че М. А. П. е преминала през държавната граница на Република България през Граничен контролно-пропускателен пункт (ГКПП) Капитан А. в 18:43 часа на 28.08.2023 г., в посока изход от Република България, и в 00:28 часа на 29.08.2023 г., в посока вход в Република България.

По информация от началника на МП Капитан А., на 29.08.2023 г., около 01:00 часа, той е бил уведомен от Н. Я. П. - и.д. ръководител на дежурното II-ро Звено на МП Капитан А., че в автомобил марка „Мазда“, с регистрационен номер СВ 9207 ВВ, управляван от митническият служител М. П., е било открито укрито лице от женски пол, гражданка на Л..

Със Заповед за задържане, рег. № 45363з-335/29.08.2023 г. на ГПУ - С., на 29.08.2023 г. в 01:00 часа М. А. П. е задържана за срок от 24 часа от С. К. - старши инспектор при ГКПП Капитан А., при „Опит да преведе лице незаконно през ДГ укрито в лек автомобил „Мазда" СВ 9207 ВВ".

С Постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение, от

29.08.2023 г. на Т. К. - старши разследващ полицаи при ГПУ С., докладвано по реда на чл. 219, ал. 1 от НПК на С. С. – прокурор при Районна прокуратура – [населено място], по б. п. № 212/2023г. по описа на ГПУ С., жалбоподателката е привлечена в качеството ѝ на обвиняем за престъпление по чл. 280, ал. 2, т. 3 и т. 4, вр. с ал. 1 от НК, като е взета мярка за неотклонение „Гаранция“ в размер на 800 лева за това, че на 29.08.2023 г. през ГКПП Капитан А. - шосе превела през границата на страната от Република Турция в Република България чуждата гражданка Х. М. ..., гражданка на Л., без разрешение на надлежните органи на властта, като за превеждането е използвала моторно превозно средство - лек автомобил марка „Мазда 5“ с български рег. [рег.номер на МПС] - престъпление по чл. 280, ал. 2, т. 3 и т. 4, вр. ал. 1 от НК, за което се предвижда наказание лишаване от свобода от 3 г. до 10 г. и глоба от 10 000 до 30 000 лв. и конфискация на част или на цялото имущество на дееца.", и не са налице основания за прекратяване на наказателното производство.

От докладна записка, рег. № 4536р-25151/31.08.2023 г., от инспектор при ГПУ - С. - П. Д., се установява, че последният е провел беседа на 29.08.2023 г. със задържаните лица М. А. П. и Х. М., от която се установява следното:

Жалбоподателката е заявила, че на 28.08.2023 г. е тръгнала за Турция до [населено място] да пазарува, отишла е в „М. аутлет“ , [населено място], Р. Турция, където е срещнала млада жена, която е плачела. Разбрала е, че жената била преследвана от съпруга си и нямало къде да отиде, поради което е решила да ѝ помогне, като я заведе в България. Заявила е, че са „тръгнали от „М.“ в [населено място], Р. Турция около 22.00 часа на 28.08.2023 г. към границата с мисълта да я заведе в България и така да ѝ помогна. Преди турската граница е решила да я скрие си като е мислила, че щом е гонена и преследвана няма да има документи. Показала ѝ да легне между седалките долу на пода и така минали турската граница. На българската граница са били около полунощ, видяла че опашката била голяма в следствие на което решила да покаже служебната си карта като митнически служител, за да не чака. След извършена физическа проверка на автомобила и багажното ѝ отделение полицаят отворил задната дясна врата и видял жена да лежи на пода между двете седалки. Посочва, че е направила голяма глупост, но съзнавала вината си. Лекият автомобил с който е пътувала е на майка ѝ, която е инвалид и го е управлявала с пълномощно.“

От проведена беседа с лицето Х. М. с помощта на преводач, било установено, че в Л. била изпаднала в безизходица, тъй като имала проблеми с мъжа си, който от години я тормозил. Избягала на 27.07.2023 г. от Л. в Турция, от където искала да отиде нелегално в Германия, където имала леля. Обяснила е, че в И. случайно се запознала с един арабин, на който казала, че иска да отиде нелегално до Германия. Той ѝ обяснил, че ако плати сумата от 9000 евро, ще уреди нелегалното и пътуване до там. Казал ѝ че парите иска да се оставят в офис, като гаранция. Свързала се с роднините си в Л., които събрали парите и ги внесли в офиса. По – нататък от разказа ѝ се разбрало, че въпросният човек ѝ е казал, че нелегалното ѝ пътуване до България било уредено, ще пътуват с кола и трябва да се срещна с някаква жена, която щяла да я вземе с кола, като за целта трябва да отиде в [населено място]. Изпратил ѝ телефона и снимка на жената която щяла да я вземе. Тръгнала с автобус и пристигнала в О., където се е настанила в хотел. Арабинът ѝ казал, че трябва да отиде да чака жената в един комплекс с магазини на име „ М. ”, да се облече, с бяла блуза и да си купи и да носи шапка и след това да си направи снимка, която да му изпрати как е облечена, за да я изпрати на жената, която щяла да я вземе с колата. Изпълнила указанията му и на

28.08.2023 г. сутринта арабинът и се обадил и казал, че, че същият ден, ще отидат да я вземат. Около 17.00 часа арабинът и изпратил снимка на жената с която трябвало да се срещне в 19:30 ч. на „М. аутлет ”. В 19.30 ч. била на „М.” и пратила локация на арабина, къде се намира, седнала на пейка и чакала, като около 20.00 часа при нея е отишла жената от снимката. С помощта на телефона чрез гугъл преводач, тя и написала, че ще трябва да отидат до мола да вечерят, за да мине малко време, защото на границата имало доста дълга опашка. Около 22.30 ч. се качили в колата и потеглили към границата с България, като е седнала на задната седалка. След около половин час път, спряли на паркинг, където въпросната жена и казала да легне между двете седалки и е сложила върху нея няколко полиетиленови торбички в които е имало нейни покупки, за да не се вижда. Посочила е, че лично на жената не е предавала никакви пари.

От сведение рег. № 32-539948/31.08.2023 г., от Т. Д. И. - отговорник на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси“, се установява, че В. К., изпълняващ служебните си задължения на 3-та бариера на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси“, го помолил за съдействие М. А. П. да премине по-бързо проверката, който обаче отказал.

На 04.09.2023 г. М. П. е представила обяснителна бележка рег. № 32-544466, в която подробно е описала случилото се на 28.08.2023 г., като причина за пътуването ѝ до О. били посочени лични такива, като същевременно е имала поръчка да купи лекарства и да занесе пари „на нуждаещо се момиче в Турция“. След като разбрала, че няма как да закупи лекарства се насочила към срещата. Влязла в „Аутлета“ където се приближила до едно момиче и с жестове я е попитала дали очаква нея. Видяла, че е много притеснено и започнали да контактуват с помощта на „Г. преводач“. Митническата служителка е обяснила, че жената плачела, че я гонят, искат да я убият, няма живот за нея, мъжът ѝ я заплашвал, тормозил и биел, тя искала да умре и не знаела къде да отиде. М. П. е успокоила жената, погрижила се да не е гладна и жадна и е взела решение да я прибере „у нас“. Била е сигурна, че я спасява от тормоз и заплаха за живот, и не се е сетила да я попита за име и за документи. Възприела е, че е неин ангажимент да я спаси и да я предаде на агенция за закрила от домашно насилие. По – нататък от обяснителната бележка се установява, че е опитала да изпревари дълга опашка от чакащи да преминат границата, като е държала документите си за контрол. Спряна е за проверка, като обяснила, че е „колежка“, но проверяващият е отворил задната врата на автомобила ѝ, където видял скритата жена. Жалбоподателката е посочила, че много съжалявала за случилото си, че изобщо не е помислила какви можело да бъдат последиците за нея и другите служители, на които е опетнила името, но е мислила единствено за това, че жената е имала нужда от помощ, както и че от притеснения здравето ѝ рязко се влошило и започнала да припада.

С декларация от 26.02.2016 г. служителката е декларирала, че е запозната с Кодекса за поведение на митническия служител, утвърден със Заповед № ЗМФ-109/09.02.2016 г. на министъра на финансите.

С уведомително писмо от директора на Агенция „Митници“, рег. № 32-565095/21.09.2023 г., М. А. П. е поканена на 28.09.2023 г. за запознаване с материалите по преписка, рег. № 32-546556/05.09.2023 г., в т.ч. и с докладна записка, рег. № 32-559183/18.09.2023 г., с приложен към нея протокол от заседание на Дисциплинарния съвет в Агенция „Митници“, съдържащ и становище на съвета по дисциплинарно дело № 9/2023 г., както и да бъде изслушана от дисциплинарно

наказващия орган и да даде писмени обяснения, по смисъла на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл. Служителката се е запознала с гореописаните документи на 28.09.2023 г.

На 28.09.2023 г., на основание чл. 93, ал. 1 от ЗДСл, е проведено изслушване на М. А. П., което е удостоверено с Протокол № П-124/32-571701/28.09.2023 г.

На 29.09.2023 г. М. А. П. е представила своите писмени обяснения, в които е изложила причините за своето посещение в Република Турция, както обстоятелства, свързани със срещата с ливанската гражданка, по същия начин като в обяснителна бележка, рег. № 32- 544466/04.09.2023 г. В обясненията си от 29.09.2023 г. обаче е изложила твърдения, че след вечерята с ливанската гражданка са се разделили след което си е извадила кафе от багажника и си е сипала гориво. Посочила е, че на границата опашката от леки автомобили е била много голяма, хората са били излезли от колите си, между колите са ходели деца, а навън е било топло и задушно, турските полицаи са ходели между колите и търпението е започнало да я напуска, поради което на нашата граница е потърсила помощ, за да премине по-бързо и са й съдействали. Тя се е легитимирила пред компетентните контролни органи със служебната си карта на Агенция „Митници“ с № 2308, с цел да не чака при преминаването, с което не е изпълнила служебните си задължения, въведени с разпоредбите съотв. на т. 12 от КПМС и чл. 21, предл. първо от КПСДА да не използва служебното си положение и власт в свой или в чужд личен интерес и на чл. 9, ал. 3 от КПСДА да се легитимира със служебна си карта единствено при изпълнение на служебните си задължения.

Във връзка с представените обяснения дисциплинарно наказващият орган е приел, че са налице противоречия по отношение на твърдения преди образуване на дисциплинарното производство и при представените писмени обяснения поради което не е кредитирал изложеното в тях, касаещо раздялата с ливанската гражданка. Дисциплинарно наказващият орган е приел, че горепосочените дисциплинарни нарушения са извършени от М. А. П. виновно, което е основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност на държавния служител за извършени нарушения по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗДСл. Направен е анализ на цялостното поведение на държавния служител, като е било установено, че същият не е повишил качеството на изпълнение на служебните си задължения за последните шест години.

В резултат на така възприетата фактическа обстановка е издадена оспорената в настоящото производство Заповед № 1769/13.10.2023г., издадена от Директор на Агенция „Митници. С оспорената заповед, на основание чл.90, ал.1, т. 5 от ЗДСл на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание 107, ал.1, т. 3 от ЗДСл е прекратено служебното й правоотношение в Териториална дирекция на Агенция „Митници“, ТД Митница Б. на държавен служител. Заповедта е връчена на 18.10.2023 г., в 12:03 часа.

От правна страна.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна, разполагаща с правен интерес, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган. Съгласно чл. 6, т. 5 от Устройствения правилник на Агенция "Митници" директорът на агенцията назначава държавните служители, изменя и прекратява служебните правоотношения с тях, т.е. разполага с правомощията на орган по назначаването, който по силата на чл.

92 от ЗДСл е и дисциплинарно - наказващият орган.

При издаването на заповедта са спазени изискванията за форма и съдържание, предвидени в чл. 97, ал. 1 ЗДСл. Дисциплинарното наказание е наложено с подробно мотивирана писмена заповед, като в нея подробно е описано извършеното нарушение, датата и мястото на извършването, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават и служебните задължения, които са били виновно нарушени.

При налагане на дисциплинарното наказание е спазена и предвидената в закона процедура, като са изпълнени всички процесуални изисквания, гарантиращи законосъобразно провеждане на процедурата по налагане на административно наказание "уволнение". Преди налагане на наказанието, на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДСл, е взето становището на назначения Дисциплинарен съвет. Липсват нарушения, свързани с формиране на състава на дисциплинарния съвет. Същият е назначен с нарочна заповед със заповед № ЗАМ-881/32-162153/18.05.2022 г., изменена със заповед № ЗАМ -83/32-24481/19.01.2023 г. на директора на Агенция „Митници“ . Проведено е заседание на Дисциплинарния съвет, на което са обсъдени относимите доказателства и е формирано решение по чл. 96, ал. 3 от ЗДСл. за налагане на дисциплинарно наказание уволнение. Станището на дисциплинарния съвет, ведно с всички доказателства е докладвано на дисциплинарно наказващия орган. Изпълнено е и изискването на чл. 93 от ЗДСл за изслушване на държавния служител от дисциплинарно - наказващия орган, както и да му бъде дадена възможност да представи писмени обяснения по случая. Въз основа на анализ на всички събрани по преписката доказателства и в съответствие със становището на Дисциплинарния съвет, директорът на Агенция "Митници" е издал оспорената заповед.

Същата е издадена и в определения в чл. 94, ал. 1 от ЗДСл двумесечен срок от откриване на нарушението. Нарушението следва да се счита за открито към датата, когато всички материали по дисциплинарната преписка, заедно с решението на Дисциплинарния съвет, бъдат предоставени на административния орган и от този момент дисциплинарният орган е задължен да направи преценката за това извършено ли е дисциплинарно нарушение и налице ли са законовите основания да материализира волята си в административен акт за налагане на дисциплинарно наказание. По преписката са налице конкретни данни за момента, в който дисциплинарно - наказващият орган е бил уведомен за решението на Дисциплинарния съвет. Това е станало с докладна записка № 32-559183/18.09.2023 г. (л. 62). Върху нея е поставена резолюция от дисциплинарно наказващия орган на 19.09.2023 г. Именно на тази дата органът по назначаването е получил пълна и точна информация за установеното дисциплинарно нарушение и неговия извършител. При това положение до издаване на заповедта за налагане на дисциплинарното наказание на 13.10.2023 г. двумесечния срок по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл не е изтекъл. Фактът, че преди произнасянето на дисциплинарния съвет са налице данни за извършено дисциплинарно нарушение не означава, че същото е открито по смисъла на чл. 94, ал. 1 от ЗДСл.

Оспорената заповед е издадена и в съответствие с приложимите материално правни норми.

По дефиницията на чл. 89, ал. 1 от ЗДСл дисциплинарно нарушение съставлява виновно неизпълнение на служебните задължения - нарушения на служебни задължения по т. 1-4 на чл. 89, ал. 2 от ЗДСл, свързани със заеманата длъжност и

произтичащи от нормативни актове, заповеди на ръководни органи на съответната институция, и нарушения на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация - т. 5 на чл. 89, ал. 2 от ЗДСл. В тази връзка, относно нарушението като фактическо основание за издаване на оспорената заповед на л.21 от делото е посочено, в какво точно се изразява то – служителката „се е легитимирила пред компетентните контролни органи с притежаваната от нея служебна карта на Агенция „Митници“ с №208, с цел да не чака на опашката за преминаване на държавната граница в посока от Република Турция към Република България“, като в същото време признава и обективния факт, че в автомобила ѝ с нейно знание е превозвано лице, за което е направен опит да бъде укрито от извършване на митническа проверка.

Неизпълнението на служебните си задължения, конкретно и подробно разписани в чл.21, ал.1 ЗДСл, във връзка с чл.17, ал.1, т.5 от ЗМ, вр. с т.7 и т.12 от КПМС, и т.5.28 от длъжностната ѝ характеристика /л. 27/, с която оспорващият е запознат срещу подпис на 04.11.2022 г се установяват от приложените по делото писмени доказателства. Тежестта за опровергаване на соченото от административния орган неизпълнение на служебните задължения, като отрицателни факти не подлежат на доказване от административния орган, а от този който твърди изпълнението на разписаните служебни задължения, в случая - от оспорващия. В хода на дисциплинарното производство, както и в хода на съдебното производство от страна на дисциплинарно отговорния служител не са депизирани доказателства, опровергаващи констатациите за неизпълнение на служебните задължение в изискуемия се обем и качество, респ. не са правени искания за събирането на такива. Нещо повече, същите се установяват от приложените по делото писмени документи – л.92 и следващите от делото. В т. V. 28 от длъжностната характеристика на оспорващия, в която се определят неговите преки задължения, изрично се предвижда, че той е длъжен да познава и спазва Кодекса за етично поведение на митническия служител. Съгласно чл. 21, ал.2 от ЗДСл задълженията на държавния служител се определят в неговата длъжностна характеристика. Вмененото на жалбоподателя нарушение по чл. 89, ал.2, т.1 и т.5 от ЗДСл касае именно неизпълнение на служебните задължения.

По конкретните възражения на жалбоподателя за липса на мотиви и конкретика в заповедта, съдът намира следното.

Видно от заповедта и Протокола от проведено заседание на дисциплинарния съвет, същите са изследвали конкретно поведение на жалбоподателката, което е свързано с неизпълнение на конкретни служебни задължения и етични правила, поради което е заключил, че се касае за нарушение на същите. Д. съвет е извършил самостоятелно изследване на конкретни факти и обстоятелства, които сами по себе си осъществяват нарушение на служебни задължения и етичните правила за поведение. Твърденията за нарушение на сочените норми са обосновани с несъмнено установени конкретни фактически действия, което е извършено от дисциплинарния съвет, съответно от дисциплинарно-наказващия орган.

Нарушението на служебната дисциплина, осъществено чрез фактически действия по начина, описан в заповедта, довели и до уронване на престижа на администрацията, са посочени както в заповедта за образуване на дисциплинарно производство, така и в предложението на дисциплинарния съвет и установяванията му, съответно фигурират като фактическо основание в издадената заповед за уволнение. Видно от същите в

дисциплинарното производство и във всички актове на дисциплинарния съвет и на дисциплинарно-наказващия орган се съдържат не само текстът на постановлението за привличане на М. П. като обвиняем, но и конкретното деяние, което осъществява съставите на дисциплинарно нарушение, при това изследвано само по себе си и независимо от съставените в хода на наказателното производство срещу жалбоподателката актове – протоколи за разпит, постановления за привличане на обвиняем и т.н.

Съгласно чл. 89, ал. 4 от ЗДСл държавните служители носят дисциплинарна отговорност, независимо че деянието може да бъде основание и за търсене на друг вид отговорност. В конкретния случай, административния орган се е възползвал от тази възможност, като независимо от образуваното наказателно производство е провел самостоятелно дисциплинарно такова, събирайки самостоятелно доказателства и извършвайки самостоятелна преценка на фактите и обстоятелствата по образуваното дисциплинарно производство.

С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че е налице безспорна установеност на извършеното от М. П. дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗДСл. Съответно на тежестта на нарушението, степента на обществената му опасност, последиците от него, формата на вината и цялостното поведение на оспорващия е и наложеното наказание уволнение.

По възражението на жалбоподателката относно включване в оспорената заповед освен на текста, касаещ налагане на дисциплинарно наказание и разпоредителната част относно прекратяване на служебното правоотношение, съдът намира същото за неоснователно. Това е така, тъй като волеизявлението за прекратяване на служебното правоотношение, доколкото няма самостоятелно значение, не представлява отделен административен акт, а е част от волеизявлението с което органа налага дисциплинарно наказание.

При този изход на спора, основателно се явява искането за присъждане на направените от ответната страна разноски, като същите следва да й се присъдят в минималния размер.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. П. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адвокат С. С. срещу Заповед № 1769/13.10.2023г., издадена от Директор на Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА М. А. П. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] да заплати на Агенция „Митници“ сумата от 150 лв. разноски по делото за процесуално представителство.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ:

